

SOUDNÍ PŘELÍČENÍ

Náš nebeský Otče, děkujeme Ti za tu přednost, že se můžeme opět dnešního odpoledne sejít pod touto střechou, abychom slyšeli Slovo Boží a viděli slávu Pána Ježíše Krista. Jsme ve velkém očekávání, Otče. Modlíme se, abys nás tohoto odpoledne přijal a měl ohled na naši námahu, kterou jsme vynaložili, abychom sem přišli a Tebe uctívali. Požehnej každou duši, která je zde. Jsme si vědomi toho, že dobré věci jsou ty, které se těžce získávají a proto vzhledem k jejich námaze, těch, kteří sem přišli, se modlíme, aby nikdo neopustil toto místo, aniž by byl tohoto odpoledne uzdraven. Zachraň ztracené a Ty Sám přijmi slávu. Prosíme ve Jménu Ježíše Krista. Amen.

Můžete se posadit.

² Náš kovový strop poněkud zhoršuje poslech. Chci tedy mluvit krátce. Hned po kázání přistoupíme k modlitbě za nemocné, jelikož jsme k tomu dnešní odpoledne určili - modlit se za nemocné.

³ A nyní vám chci něco říci. Nevím, zda jsem kdy prožil takovou radost s nějakou skupinou lidí, jako zde s vámi. Jste skutečně znamenití. Řekl jsem bratru Johnsonovi, že nevím, zda mi jakékoli setkání udělalo tolik radosti. Uprostřed vás je takový nádherný duch a tolik víry. Chtěl bych zde zůstat alespoň měsíc, abychom se mohli lépe poznat. Obvykle je to tak, že se lidé sotva poznají a již přichází čas, aby si řekli „na shledanou“ a jdou dále.

⁴ Nevím, kdo je ten malý policista tam venku, který tam stojí na dešti s nezakrytou hlavou a snaží se řídit dopravu. Jestliže ho někdo z vás zná, prosím vás, poděkujte mu za mě osobně. Mohu s tím počítat? Říkám vám, že dělá dobrou práci.

⁵ Chci rovněž poděkovat té osobě, které se zachtělo uklidit a připravit to místo tak, že se zde dnes můžeme sejít. Společnost velice vděčí odvaze takových lidí. Osobně jsem vám vděčný za to, že jste v takovém nečase přišli na toto místo. Většina lidí by volila raději zůstat doma. Já-já si cením vaší odvahy. Stojíce či sedíce pod touto střechou, uprostřed všeho toho nepohodlí a k tomu mě ještě sotva slyšíte, přesto jste se rozhodli zůstat. To je, to je odvaha. To se mi líbí. Vždycky v takové situaci myslím na tu píseň:

Zda mám být vzat do nebeského domova
na kvetoucím lůžku pohodlí,
v době, kdy jiní bojovali, aby získali odměnu
a přepluli přes moře krve? (Ano, těžce!)

⁶ Nedávno jsem kázal v Jižní Africe. Bylo to v době monsunových dešťů, kdy tam strašně prší. Ženy, které přišly na

shromáždění, seděly v tom dešti po celý den s chuchvalci vlasů, které jim visely dolů. Nikdy v životě jsem neviděl tolik uzdravení jako tehdy!

⁷ Vzpomínám si, jak jsem nedávno kázal v Mexiku, venku, v býcím ringu. Začalo pršet jako dnes a přšelo celý den. V devět hodin dopoledne přišli lidé a seděli v tom dešti. Přišla tam jedna žena, držící na ramenou mrtvé nemluvně. Zemřelo předešlé noci a nyní se tuhé nalézalo na jejích ramenou. Jeden z pořadatelů rozdával modlitební lístky a všechny je rozdal. Žádný nezůstal. Mne do ringu spustili zezadu po laně. Ihned ke mně přiběhl Billy a řekl: „Tati, nevím, co mám dělat.“ Řekl: „Mám tam v úzkých tři sta stálých uvaděčů.“

⁸ Kolik z vás zná Jacka Moore? Myslím, že většina z vás zde Jacka Moore zná. On tam byl se mnou.

⁹ „Je tam venku jedna malá žena”, řekl, „která má u sebe mrtvé dítě. Ono zemřelo dnes ráno.” To bylo asi v devět hodin večer. Dítě toho rána zemřelo v ordinaci lékaře. A řekl: „Ta žena chce to mrtvé dítě dostat do modlitební rady.” Řekl: „Nemáme již žádný lístek a mám uzavřenou řadu.” Řekl: „Nevím, co mám dělat.” Lilo jako z konve a ti lidé stáli v tom studeném dešti. Pohleděl jsem a tam stála ta malá mexická žena, její vlasy visely dolů celé promočené pod osvětlením. V takovém dešti je viditelnost omezená. Dobře, řekl jsem. . . „Dobře”, řekl, „Nemohu ji zadržet”, řekl, „Máme-máme tři sta uvaděčů.” Řekl: „Ona se pokouší za každou cenu s tím mrtvým dítětem skrze ně dostat.”

¹⁰ Řekl jsem: „Dobře, bratře Moore, proč k ni nejdeš, aby ses za ni modlil?” Myslím, že jsem něco asi deset minut kázal. A řekl jsem: „Proč k ní nejdeš, aby ses za ni modlil”, řekl jsem: „Ona neví, kdo já jsem, ona mě zde nezná, vlastně nikoho”; bylo tam více řečníků. Řekl jsem: „Ona tě nezná. Jdi a modli se za to dítě, to ji uspokojí.”

¹¹ Řekl: „V pořádku, bratře Branhame.” A začal sestupovat z podia.

¹² Byl tam stoh starých hadrů, tak vysoký, možná dvacet nebo třicet yardů. Minulého večera jeden slepý člověk obdržel zrak, tak tedy lidé měli opravdový zájem. Devadesát procent katolíků.

¹³ Začal jsem kázat. Řekl jsem: „Již jsem řekl, že víra je pod. . .”

¹⁴ Pohleděl jsem a přede mnou stálo malé mexické děťátko; tmavá tvářička, malé dásně bez zubů, ale zářící. Pomyslíl jsem: „To musí být to dítě.” Řekl jsem: „Počkej okamžik, bratře Moore. Pověz té ženě, aby sem se svým děťátkem přišla.”

¹⁵ Tak tedy byla vpuštěna dovnitř; i když již nebyly žádné modlitební lístky. Zdálo se, že nemá šanci, dostat se dopředu,

ale ona byla vytrvalá. Toho-toho právě vy potřebujete. A tak přinesla dopředu své dítě.

¹⁶ Řekl jsem: „Nebeský Otče!“ Ovšem, oni nepřekládají modlitby. Řekl jsem: „Nevím, zda je to právě to dítě, či ne. Prostě jsem viděl malé dítě. Ale jestli je to právě ono, měj ohled na tuto ženu, která se takto obětovala.“ Položil jsem svoje dlaně na malou modrou příkrývku, na ten malý ztuhlý tvar, asi tak dlouhý, který ta žena držela v náručí.

¹⁷ Dítě vykřiklo a začalo kopat. . . křičelo ze vsí síly. To dítě bylo. . . Nyní ta malá žena klesla a začala křičet: „Padre!“ *Padre* znamená „otče“, to vy víte. V ruce měla růženec.

Řekl jsem: „To není potřeba.“

¹⁸ A řekl jsem bratru Espinozovi, letničnickému kazateli. Mnozí z vás ho určitě znají, obrátil jsem se na něj. Jó, bratr Espinoza. Řekl jsem: „Nepiš: ‚Dítě bylo mrtvé.‘ To nevím. To jediné, co jsem viděl, bylo vidění.“ Řekl jsem: „Jdi za - pošli za tou ženou a ať jde k lékaři, aby jí dal potvrzení.“

¹⁹ Nedávno časopis křesťanských obchodníků Hlas uveřejnil toto osvědčení: „Lékař prohlásil, že dítě onoho rána, zemřelo na oboustranný zápal plic⁷ v jeho ordinaci. Bylo to ve tři čtvrtě na devět.“ A dítě ožilo o desáté hodině večer, Pán Ježíš je navrátil k životu, jelikož se ona tak obětovala. Nyní, tak je to pravda! Bůh v nebi ví, že je to pravda. Lékař zprávu potvrdil. Ta zpráva je nyní v rukách křesťanských obchodníků, jejichž předsedou je Demos Shakarian. On má to prohlášení podepsané lékařem: „Dítě zemřelo toho rána z důvodu oboustranného zápalu plic.“ A v deset hodin večer bylo dítě přivedeno k životu skrze víru a vytrvalost matky. Tak je to.

²⁰ Stejně tak to přece bylo s tou malou Sunamitkou, která se všemožně chtěla dostat k Eliášovi!

²¹ Stejně tak to bylo s Řekyní, Syrofeničankou, která se všemožně chtěla dostat k Ježíšovi. Věděla, že její dcerka trpěla epilepsií. Nebyla asi Židovka. Toto probuzení nebylo pro její lid. A když se konečně dostala k Ježíšovi, řekl: „Není dobré vzít chléb dětem a hodit ho psům.“ Nazval ji psem.

²² A ona odpověděla: „Tak je to, Pane.“ Hled'te, opravdová víra bude svědčit, že Slovo je Pravda! „Skutečně, Pane, ale i psi jedí pod stolem drobty ze stolů svých pánů.“

²³ On řekl: „Pro tuto řeč je tvé dítě uzdraveno.“ A s ní to bylo stejné, protože byla vytrvalá.

²⁴ Velice děkuji, drazí přátelé. Necht' Pán požehná každého z vás: hudebníky, sestru Ungren zde a všechny mé přátele. Vidím, že mnoho mých přátel přišlo na toto setkání. Viděl jsem dnes bratra i sestru Evans. Nevím, zda mě nyní slyší. Oni jsou z Macon, Georgia. Sestra Ungren zde a-a část přátel přichází z Memphisu, Tennessee. A bratr Palmer a sestra Palmer a jejich

přátelé. A bratr Parnell, to je můj přítel, kazatel. Vidím je tam sedící uprostřed svých přátel. Zde vidím bratra J.T. z-z Georgia, také jeho přítele. Jsem vám velmi vděčen za to, že jste přišli, děkuji za vaši víru i důvěru. Někteří z těch lidí přijíždějí do Jeffersonville, Indiana, každou neděli, kdy tam mívám kázání, jen proto, aby mě slyšeli. Říkám vám, že podle mého mínění svět není hoděn takových lidí. Tak si to myslím. Vy lidé zde, my tvoříme jeden velký celek v Kristu. Věříme v Něj.

²⁵ Naše setkání by nebylo tím, čím má být, kdybychom nevěnovali pár minut čtení Slova a minuli několik poznámek. Jestliže zde již tak dlouho sedíte, chci vám na oplátku přečíst verš z Písma a několika větami ho objasnit a potom přistoupíme k modlitební radě.

²⁶ Budu nyní chvíli číst z Písma, z Marka 16té kapitoly, abych z toho vzal téma. Začnu od verše 14:

Potom sedícím spolu jedenácti. . . ukázal se, a trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž Jej viděli vzkříšeného, nevěřili.

. . . řekl jim: Jdouce po všem světě, kažte Evangelium všemu stvoření.

²⁷ Pamatujte: „Po všem světě, toto Evangelium, všemu stvoření.“ Někteří říkají, že to skončilo spolu s apoštoly. A On zde prohlásil v posledním příkazu, který Církvi dal: „Po všem světě, všemu stvoření. A tato znamení budou provázet ty, kteří věří.“ Kde? „Po celém světě, všemu stvoření.“ Uvažujte, to je místo, kde On vydává příkaz Církvi; ukažte mi místo, kde On tato slova odvolal. Ano, ano. „Po celém světě!“

Kdo uvěří. . . spasen bude; . . . kdož pak neuvěří, budet' zatracen.

Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve Jménu Mém d'ábly budou vymítati, jazyky novými mluviti,

Hady bráti, . . . a jestliže by co jedovatého pili, nikolit' jim neuškodí; na nemocné ruce vzklá-dati budou, a dobře se míti budou.

Když. . . pak jim odmluvil Pán, zhůru vzat jest do nebe, a sedí na pravici Boží.

A oni vyšedše, . . . kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.

²⁸ Já věřím, že Písmo je Pravda.

²⁹ A nyní, abych nezapomenul, není to tak dlouho, co mi můj syn řekl, že jedna žena z Arkansasu a její manžel upekli dort na mé narozeniny a darovali mi ho. Mnozí z vás mi posílají pohlednice s přáními atd. Neměl jsem ještě čas, abych si to vše prohlédl. Velice děkuji. Bůh vás požehná. Mám naději, že tam

nahore . . . budeme všichni oslavovat věčné narozeniny, všichni se posadíme a já bych chtěl mít deset tisíc let, abych s každým z vás poseděl a porozprávěl. A náš čas se při rozhovoru vůbec nezkrátí, bude to jako bychom sotva začali. Taková je pravda. Ještě jednou vám za všechno děkuji.

³⁰ A nyní asi deset minut, nebo nejvýš patnáct, jestli Pán dovolí krátké kázání, pár slov na vysvětlení.

³¹ Chci říci, že důvěřuji tomu pocitu, který mne sem přivedl. Vaši kazatelé se cítili být vedeni k tomu, aby sponzorovali můj příjezd, což mi otevřelo dveře, vy lidé jste mne nezklamali a na setkání jste přišli. A nezklamal nás ani Ježíš, Který zjevil Svoji přítomnost pokadě skrze znamení hodiny ve které žijeme. A doufám, že Jeho Věčná Bytost, Jeho Přítomnost, vás přiměla, aby jste Ho milovali a Jemu lépe ve svém životě sloužili nežli dosud, přiměla vás k rozhodnutí v srdci, aby jste opravdově žili pro Něho, žít blíže Něho a lépe.

³² Slyšel jsem kdysi jednu historii z dob, kdy zde na Jihu bylo otroctví.

³³ Jak byli v dobách otroctví prodáváni na trhu otroci. Burové je přivázeli na Jamajku. Tam odtud je pašovali sem. Na trhu se kupovali do otroctví, což bylo v té době legální. Jezdívalo se tam a hledali se nejlepší otroci, tedy, oni si přáli . . . Později se párovali, jakýsi silný otrok s dobře urostlou otro-kyní a tím chtěli plodit přiměřeně silné potomstvo. Možná proto jsou oni dnes mistry světa v boxu. Jsou spárováni tak jak se páruje dobytek.

³⁴ Jednou přišel handlíř, obchodník, na plantáže, kde pracovalo asi sto otroků.

³⁵ Otroci byli smutní a zarmoucení. Dozorci je museli bít, aby je přinutili k práci. Jelikož byli odloučeni od domova, podloudné vyvedení, dostali se do otroctví a byli propašováni. Byli daleko od domova, zdrcení, proto je museli bít, aby je přinutili pracovat. Neměli již nikdy uvidět otce či matku. Neměli již nikdy uvidět své ženy a děti. Smutná záležitost.

³⁶ I ten handlíř přišel jednoho dne na plantáže a zeptal se: „Kolik máš otroků?”

Řekl: „Asi sto.” Řekl: „Chci se na ně podívat.”

³⁷ Šel a zpozoroval v jakém byli stavu. Ale byl tam jeden mladík, kterého nemuseli bít. Jeho hrud' byla vzpřímená, tváře neměl zapadlé, všechno s ním bylo v pořádku. Handlíř řekl majiteli: „Chci toho otroka koupit.”

Ten řekl: „Ne. Ten není na prodej.”

³⁸ Řekl: „On je dozorcem nad všemi ostatními?”

Řekl: „Ne, není dozorcem.”

Řekl: „Dáváš mu jiný pokrm, než těm ostatním?”

³⁹ Řekl: „Ne. Oni všichni zde jí spolu. Je prostě otrokem.”

Řekl: „Tak co ho dělá tak odlišným od ostatních?“

⁴⁰ Řekl: „Sám jsem nad tím dlouho uvažoval, co ho činí zvláštním. Ale jednoho dne jsem odhalil příčinu. Tam v Africe, jeho otcině, je jeho otec kmenovým králem. Věduce, že je synem krále, dále se chová jako syn krále, přestože je nyní odcizen.“

⁴¹ Ó, to by s námi mělo pohnout! Přestože jsme v cizině, v temném světě nevěry, smutku, nemoci a smrti, chovejme se jako synové a dcery Boží. Jsme synové a dcery Krále. To musí změnit náš postoj, všechno. Bez ohledu na to, čím je ostatní svět, my se musíme držet zákonů ustanovených Bohem. Pamatujme přece, že tento svět není naším domovem. To není naše země. Nejsme z tohoto světa. Jsme zrozeni z Ducha Božího, Který je Shora.

⁴² Před časem jsem šel s mojí ženou do krámu se zeleninou. A uviděl jsem na letní období ve státě Indiana neobvyklou věc. Byla to oblečená žena. Dnes se přece již vůbec neoblékají. A tak moje žena řekla . . . řekl jsem: „Pohleď tam. Chci vědět, zda ta žena je křesťanka?“

⁴³ Ona řekla: „Znám některé z těch žen; zpívají v církevních sborech.“ Řekla: „Proč to tak dělají Billy?“ Odpověděl jsem: „A naši lidé to nedělají.“

Řekl jsem: „Pochopitelně. Jsme z jiného národa.“

Ona řekla: „Copak nejsme Američané?“

⁴⁴ Řekl jsem: „Ó, ne. Nejsme Američané. My zde jenom táboříme.“ Řekl jsem: „Vidíš, jsme Shora.“

⁴⁵ Duch Svatý na nás sestoupil, spojil naše srdce s Bohem a jako Abraham vyznáváme: „Jsme poutníci a cizinci.“ To není náš domov. „Hledáme město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh,“ město sestupující Shora. Ano, jsme synové a dcery Krále.

⁴⁶ Nyní vám řeknu něco, co možná bude znít směšně, ale v několika minutách vám zde chci představit soudní přelíčení.

⁴⁷ Slyšíte mě? Tam vzadu, slyšíte mě? Zvedněte ruce. Dobře, v pořádku. A nyní na této straně. Slyšíte mě? Nuže. Budu se snažit mluvit nahlas jak jen mohu.

⁴⁸ Mám nyní úmysl, představit vám soudní přelíčení, které se týká následujícího případu: „Zaslíbené Slovo Boží proti světu.“ Než začneme modlitební řadu, na chvíli budeme svědky soudního přelíčení. Přelíčení můžeme nazvat: „Slovo Boží proti světu.“

⁴⁹ Předmětem obžaloby je „Boží zaslíbení“, oni tvrdí, že: „Bůh nedodržel Svě zaslíbení.“

⁵⁰ Žalobcem v tomto případě je satan. On je svědkem, který reprezentuje svět, neboť je ze světa.

Obhájcem je v tomto přelíčení Všemohoucí Bůh.

Svědkem obhajoby je Duch Svatý.

Za okamžik je vyzveme k stání.

51 Svědkové žalobce jsou přivedeni, aby hájili jeho stranu: pan Nevěra, pan Skeptik a pan Netrpělivý.

52 Jsou prošetřeni. Účastníci jsou voláni k pořádku. Žalobce vyzývá svého svědka, pana Nevěru. Mluví jako první.

53 Slyšíte mě? Řekněte: „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen.“] Dobře. Nyní se cítím uvolněně.

54 Rozumějte, je to nařčení proti Bohu, jako že pan Nevěra, pan Skeptik a pan Netrpělivý vyzývají Boha k soudu: „protože nedodržel Svě Slovo,” říkájí. V pořádku.

55 Žalobcem v tomto procesu, žalobce vždy reprezentuje stát, je sám satan.

Zahajujeme přelíčení.

56 Dobře, jako první svědek je volán pan Nevěra. Ten si stěžuje, že: „Všechna Boží zaslíbení Slova jsou nepravdivá.”

57 Nyní za to On má být souzen. Poslouchejte pozorně, co tento svědek říká.

58 Tvrdí, že oddíl z Marka 16, který jsem před chvílí přečetl, mu byl poskytnut na sejití, kde údajně působil Duch Svätý a kde jiní tvrdili, že byli uzdraveni. Toto mu bylo poskytnuto před dvěma roky a od té doby nepozoroval žádnou změnu ve svém životě. „Tato ‚znamení‘ věřící neprovázejí.” Řekl, že z toho důvodu proti tomu vznáší reklamaci. Potom si sedá.

59 Nyní voláme dalšího svědka. Je jím pan Skeptik. Ten žaluje Písmo Božího Slova z Jakuba 5,14. A říká, že byl v místě, kde byli povolání starší, kteří ho pomazali olejem a modlili se nad ním. Bylo to více než před měsícem a necítí od té doby žádné zlepšení, proto si je jistý, že je to falešné. Proto také volá Boha k zodpovědnosti a žaluje z toho Boha.

60 Dalším svědkem je pan Netrpělivý. To je hroznej chlap. Tvrdí, že četl Boží Slovo v Marku 11,22 a 23, kde je napsáno, že jestliže se ve víře o cokoli modlíme, obdržíme to, o co prosíme. Říká, že se modlil, aby mohl odložit berle, četl Slovo a prosil Boha, aby ho uzdravil. To bylo před pěti lety a nebyl schopen je odložit.

61 Tak oni tvrdí, že Bůh není oprávněn podávat ve Svém Slově unáhleně takováto zaslíbení.” Rozumíte nyní, že je to přelíčení proti Bohu? „On není oprávněn dávat v Písmu taková zaslíbení jako Marek 11,23, 22 a 23 a Marek 16, Jakub 5,14 a jiná podobná zaslíbení.” Žalují Boha, že zrušil zaslíbení, že: „Zrušil Jeho zaslíbení a není schopen je dodržet.” Žalují Ho za umístění takových slibů v Jeho Slově: „Jeho věřící děti ty věci neprovázejí, což je důvod jejich pronásledování. Bůh nedokazuje Svě Slovo, poté, co dal zaslíbení.”

62 Ó, závažná obžaloba. Hleďte na ně a přemýšlejte jak mohou takto vypovídat. Slyším, jak svědci vstávají a říkají: „Jsme

přece věřící!” Sami říkají, že jsou věřící. „A On řekl: ‚Tato znamení budou provázet ty, kteří věří.‘ Modlitba viry uzdraví neduživého. ‚Jestliže řekneš té hoře „pohni se” a nebudeš pochybovat ve svém srdci, stane se.‘ A my jsme věřící.” A opět někdo povstává a říká: „To přece Bůh zaslíbil, že je všechno možné věřícímu.” Jaká žaloba proti Bohu a Jeho Slovu!

⁶³ „On přece tvrdí, že po Svém ukřižování ožil. Říká v Jeho Slově k Židům 13,8, že je ten stejný Bůh dnes, jaký byl včera a bude na věky.” Pomyslete: Bůh je stejný! A oni Ho žalují proto, protože: „To tak není”, oni to nebyli s to správně uvést do provozu.

⁶⁴ Mají Mu také za zlé, že řekl: „Nebe a země pominou, ale Slova Má nepominou.” Domnívají se, že jsou věřící. Jaká obžaloba! Co je to proti Bohu za stížnost, že: „On to všechno řekl a nyní nestačí na to, aby se za to postavil.” Co si o tom myslíte vy?

⁶⁵ A satan, žalobce, representuje svět, sedí tam a potvrzuje tu žalobu, že Bůh zrušil Svoje zaslíbení, protože: „Ti lidé přišli, byli na těch setkáních a i když přijali, že to, co Bůh řekl, je pravda, nic nezakusili, nic se v jejich situaci nezměnilo.”

⁶⁶ Nyní svědkové obžaloby odcházejí. Je tu ještě druhá strana.

⁶⁷ Nyní voláme svědka obhajoby. Svědka obhajoby povolaneho obhájcem, to je Bohem. Tím svědkem je Duch Svätý. Poslyšte Jeho svědectví.

⁶⁸ Můj! Za prvé: Obrací úvahu na to, že žalobce lidem chybně vysvětluje Slovo Boží. „To souhlasí, protože je to ten stejný vykladač, který přišel k Evě. Je to ten stejný vykladač Slova, kterého měla Eva. ‚Ó ano, to je pravda, to nebo. . . Toto je v pořádku, ale tamto není.‘ Vidíte, ten stejný vykladač je žalobcem, ďábel. Ten stejný, který. . .”

⁶⁹ Bůh dal Svým dětem pevnost, za Jeho Slovem. Jestli se jen vychýlíte mimo ni, jste cílem pro ďábla. Ale nemůže tě dosáhnout, dokud je tvoje tvrzení Slovo.

⁷⁰ „Nyní to zaslíbení je. . .” Říká opět: „Chci obrátit vaši pozornost.” Říká. . . Tak mluví svědek obhajoby, Duch Svätý. On říká: „Zaslíbení je jen pro věřící, ne pro takzvané věřící a skeptiky a nevěřící. Zaslíbení je jenom pro věřící a ne pro jiné.” Nuže, to jsou—to jsou slova svědka obhajoby. A svědek obhajoby ví, co říká, protože On je Tím, Který obživí ta zaslíbení v nich. On ví, co je pravé a co ne.

⁷¹ V tom okamžiku On chce také obrátit pozornost na následující Slovo, protože On je obživitelem Slova, On obrací pozornost na to, že: „Slovo je semenem. Jestliže semeno padne do dobré, úrodné půdy, vydá přesně to, co Bůh předpověděl. Ale jestliže nepadne do dobré půdy, není tam dostatek půdy, viry, aby semeno vzrostlo.” Doufám, že Ten, Který obživuje semeno by to měl vědět. Mínete také tak? Ti, kteří v to věří, nechtě říknou:

„Amen.” [Shromáždění říká „Amen”—vyd.] On přece musí být Tím, Který to ví. On je pravým svědkem obhajoby. V pořádku.

⁷² Obhajoba, která má nyní slovo, vyzývá svého svědka. Pamatujte, žalobce volal své svědky: pana Nevěru, pana Skeptika a pana Netrpělivého. Nyní má obhajoba právo zavolat jednoho ze svých svědků. Duch Svatý má právo zavolat ho, protože On je svědkem obhajoby pro Boží Slovo.

⁷³ Ti lidé tvrdili, že věří, ale Duch Svatý o tom nic neví, neboť jedině On obživuje Slovo ve věřících. Je to tak, jak s vaším tělem, bez ducha je tělo mrtvé, podobně Slovo Boží je mrtvé bez Ducha Svatého, Který je obživuje. Tělo je oživené skrze ducha a Duch Svatý obživuje Slovo. Rozumíte? Měli byste to poznat.

⁷⁴ Nyní volá prvního svědka. Uvidíme koho On zavolá. Noé, ano volá za svědka Noé.

⁷⁵ Noé říká: „Žil jsem ve vědeckém věku”, tamti lidé byli dokonce moudřejší než ti dnešní. „Pán Bůh mi řekl, že bude padat déšť z nebe.

⁷⁶ Pamatujte, že předtím v těch dobách nikdy nepršelo. Mohli vzít své vědecké přístroje a dokázat, že tam nahoře není žádný déšť. Vězte, v jejich dnech nikdy nepršelo. Bůh napájel zemi skrze zavodnění.

⁷⁷ Ale On řekl: „Bude pršet a déšť zničí svět. Bude velká potopa na celé Zemi, vody pokryjí a zničí všechno.” Řekl: „Obdržel jsem od Boha příkaz, abych postavil archu. Dal jsem se tedy do práce, dokazující tímto způsobem svoji víru, že jsem uvěřil a že cokoli Bůh říká, je pravda, nehledě na to, co o tom říká věda.” Myslím, že se Noé ukazuje jako dobrý svědek, souhlasíte? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.] „A nehledě na to, co o tom jiní říkají, Bůh řekl, že bude pršet. A i když do té doby nepršelo, On tam ten déšť může umístit. Každopádně budu stavět archu, abych se na to připravil.”

⁷⁸ „Ačkoli se mi ten člověk, který před chvílí svědčil, pan Nevěra, celou dobu vysmíval. Podobně pan Skeptik, přišel a dělal si ze mne legraci. Také pan Netrpělivý; všichni se mi vysmívali, že věřím v takový zázrak. Ale já jsem čekal. Dostavěl jsem archu a nepršelo. Čekal jsem sto dvacet let, než začalo pršet, až konečně začalo.” Amen.

⁷⁹ „Ať se svědek posadí. Dobré svědectví. Zavolejme dalšího svědka, svědek číslo dvě. Přiveďte Abraha-ma.” Právě jsme o něm mluvili.

⁸⁰ „Já jsem také”, řekl Abraham, „uslyšel Slovo Boží. Bylo mi tehdy sedmdesát pět let a Bůh mi řekl něco, co bylo proti vši soudnosti. Měl se stát mimořádný a neobyčejný zázrak. Konkrétně moje šedesáti-pětiletá žena mi měla porodit ve svých pětadesáti letech syna. Bůh to tak řekl, tedy jsme Mu uvěřili a připravili jsme se. Řekl jsem všem svým přátelům, co se má

stát. To se musí stát, protože to tak Bůh řekl. Trpělivě jsem čkal. Uběhl měsíc, zeptal jsem se tedy ženy, jak se cítí. ‚Stále stejně.‘ V pořádku, přesto jsem věřil Bohu.

⁸¹ Pan Nevěra, pan Posměvač, pan Skeptik, oni všichni tam byli. Vysmívali se mi, pošklebující se, nazývajíce mne ‚Otcem národů‘, když jsem byl bezdětný.

⁸² Přesto jsem věřil v tomto měsíci i v příštím, že se to stane. Sára stárla, ale . . . po pětadvaceti letech Bůh dodržel Jeho pravdivé Slovo. Stalo se.”

⁸³ „Abraham, to je dobrý svědek. Slovo nikdy neřeklo, kdy se to stane; On prostě řekl, že se to stane. On řekl: ‚Sára ti porodí syna.‘ Ne příští měsíc, tak to On nikdy neřekl. Řekl, že porodí, ale neřekl kdy. Oni, modlitba: ‚Na nemocné budou vzkládat ruce a ti se uzdraví.‘ To je ono. ‚Modlitba víry uzdraví nezuživého a Bůh ho pozdvihne.‘ ‚Čekejte v městě Jeruzalémě, až budete oblečeni mocí s výsosti.‘ Ne den, dvě hodiny, deset dní, deset let. ‚Až moc sestoupí.‘” Ó, zde jsou pravdiví svědci obhajoby! „On nikdy neřekl, kdy budeme mít dítě,” řekl Abraham, „ale řekl, že budeme mít dítě. Po celou dobu je proti mně ti podivní stavěli. Nezachvěl jsem se, vidouce jejich nevěru. Držel jsem se zpříma.”

⁸⁴ „Dobře Abrahamo, posaď se prosím. Zavolejme nyní dalšího svědka, svědka číslo tři. Přiveďte Mojžíše, uvidíme, co řekne on.”

⁸⁵ „Byl jsem vědcem,” řekl, „protože jsem selhal v zaměstnání, musel jsem odejít na poušť a tam se zdržovat čtyřicet let. Ale jednoho dne jsem potkal Boha. Ten Hlas, Ohnivý Sloup, mi tam na poušti řekl, byl to hlas Písma, že uslyšel křik Svého lidu a rozpomenul se na Svůj slib. Sestoupil, aby je osvobodil a tak poslal mě, abych ten úkol vykonal.

⁸⁶ Prosil jsem Ho o znamení. Dal mi takové znamení a dal mi ještě další. Znamení jsou hlasem. Řekl: ‚Jestli neuvěří těm znamením, vylej vodu (z oceánu) na zem a promění se v krev.‘ To je ono, to stačí. Faraon tak byl vyřazen. Řekl: ‚Oni neuvěří těmto znamením, hlasům.‘

⁸⁷ Přece jsem splnil svoji povinnost, tak jak mi Bůh řekl. Jehova, JÁ JSEM, mi řekl, abych šel a udělal to znamení. Udělal jsem to znamení před pastorem faraonem, hodil jsem hůl na zem. A víte co? On se pokusil to odbyť, jako kdyby to byl nějaký magický trik. Měl u sebe několik tělesných padělatelů, kteří vystoupili a udělali to stejné, pohrdající mým znamením. Ale já jsem věděl, že to bylo Boží Slovo a přišel jsem, abych vyvedl lid. Nehledě na okolnosti, stále jsem věřil Božímu Slovu a mocně se Toho uchopil.” Nic víc!

⁸⁸ Mojžíši, jsi pravdivým svědkem! I přesto, že se to někdo snažil padělat, něco provést, napodobit, on stál pevně. „Pohled”, řekl faraon, „pohled, to je laciný trik. To je Belzebub, mentální telepatie, nebo něco na ten způsob. Moji kouzelníci mohou dělat to stejné; věštcí se pošklebují, ať je to cokoli.” Nepodařilo se jim

Mojžíše zadržet. Bylo s ním Slovo Páně, protože to doprovázelo znamení, bylo to v souladu s Písmem.

⁸⁹ „Ó, ano”, řekl, „pan Nevěra, pan Skeptik a všichni ostatní se mi pověsili na ramena. Ale já jsem trval na Slově, věda, že je vyřkl Bůh. To se Bůh postaral o Svě Slovo a ne o ně. On mi řekl, že je vyvedu, děti Izraele, do zaslíbené země. On mi řekl, že je odtamtud vyvedu a vrátím se na tu horu, kde se to stalo. Nevím jak. Faraon hrozí-vyhrožoval mně a staly se ty věci, ale já jsem trval na zaslíbení. Nakonec Bůh přemohl nepřátele a převedl nás přes Rudé moře po suché zemi. Bůh dodržel Svoje zaslíbení a já jsem přišel na tu horu, jak mi On poručil.” Vidíte, on věřil, že s ním byl Bůh a byl vytrvalý.

⁹⁰ A nyní zavolejme svědka číslo čtyři, rychle, neboť máme málo času. Uveďme svědka číslo čtyři, Jozue, který byl Mojžíšovým nástupcem.

⁹¹ Jozue řekl: „Šel jsem tam s vyzvědači. Byl jsem poslán. Bylo nás posláno dvanáct, po jednom z každé denominace.” Říkal: „Šli jsme tam a dívali se. Někteří z nás se vrátili vyděšení, říkajíce: ‚My v porovnání s nimi vypadáme jako kobylky. Jsou větší a silnější než my. My vedle nich vypadáme jako kobylky.’” A řekl: „V Kádes Barne jsem utišil lid, řekl jsem: ‚Počkejte! Vy hledíte na obry a překážky. Já zase hledím na zaslíbení Boží. Bůh řekl: ‚Dám vám tu zemi.’” Amen. Uklidnil jsem lid, protože Slovo dalo zaslíbení.

⁹² A později, den po dni, přicházeli ke mně, říkajíce: ‚Kde je ta zaslíbená země, Jozue? Kde je to mléko a med? Přece jsi to také sliboval. Kde to je?’ ‚Bůh se o to postará.’ A On dovolil, aby ti všichni, kteří neměli víru, zemřeli. Mě zase zachoval při životě a dovolil vyrůst novému pokolení. Za čtyřicet let jsme potom vešli do zaslíbené země. Bůh to řekl!”

⁹³ Vzpomeňte si, že od zaslíbené země je dělilo sotva dva dny cesty. Ale On je vrátil zpět do pouště na čtyřicet let kvůli nevěře. Od uzdravení tě nemusí dělit víc než pět minut. Tvoje nevěra tě ale může od uzdravení vzdálit tak daleko, jak dlouho budeš žít. Je tomu třeba věřit! Jozue je pravdivým svědkem. Ano. Vešli do země o čtyřicet let později.

⁹⁴ Mohli bychom zavolat ještě mnoho svědků, ale dovolte, abych byl nyní já Jeho dalším svědkem. Chtěl bych sám vystoupit jako Jeho svědek, jestliže to nezní příliš osobně, jsem Jeho svědek. Chci být Jeho dalším, Jeho pátým svědkem.

⁹⁵ Jak může Bůh z koukolu udělat pšeničné zrno? Hříšník, pocházející z hříšné rodiny; všichni s pistolemi, zemřeli s botama na nohách; pašeráci alkoholu a jim podobní. Já jsem s tím naštěstí neměl nic společného.

⁹⁶ Moje matka, která je již ve Slávě, říkala, že v té hodině, kdy jsem se narodil, přišel Anděl Páně oknem a zůstal nad kolébkou, kde jsem ležel. Oni Jej vyfotografovali a nyní je vystaven v sále

Muzea náboženského umění. V celém světě je znám. Bůh zaslíbil, že ty věci bude činit. Když jsem byl malým chlapcem, Hlas ke mně mluvil a řekl: „Nikdy nekuř, ani nepij, žádným způsobem své tělo neposkvřňuj. Až vyrosteš, budeš muset vykonat určitý úkol.” Samozřejmě, že jsem byl vyděšen.

⁹⁷ Co jsem tehdy věděl o náboženství? Moje rodina byla původně katolická. Co jsem já tehdy věděl o těch věcech? Nikdy v životě jsem nebyl v kostele. Rodiče žili bez církevního sňatku a proto . . . Matka i otec, oba byli irští a proto uzavřeli sňatek mimo církev, neměl jsem žádné náboženství.

⁹⁸ Žili jsme jako tlupa psů, potulovali se jako táborníci z místa na místo, hledající nějaký úkryt, za který bychom mohli zaplatit měsíčně tři nebo čtyři dolary. Tak jsme žili.

⁹⁹ Byl jsem tehdy bosý chudý chlapec, plnil jsem vodu do destilačního přístroje na výrobu whisky. A tehdy Bůh, Který vždy dodržuje Svě Slovo, sestoupil tam ve větrném víru, setrval tam a řekl: „Nedělej to.” Tak to řekl. Když jsem byl jinochem, začala se mi v očích ukazovat vidění, vlastně od dětství. Báł jsem se toho. Když jsem byl spasen, vstoupil jsem do baptistické církve. Ptal jsem se . . .

¹⁰⁰ Řekl jsem svým baptistickým bratřím o . . . Tehdy jsem nevěděl, jak to nazvat. Nenazval jsem to viděním. Označil jsem to slovem trans. Šel jsem a pověděl jim to. Oni řekli: „Billy, neměj s tím nic společného. To je ďábel. To je ďábel. Neměj s tím nic společného.”

¹⁰¹ Jedné noci jsem tábořil v místě, kde jsem chytil ryby, daleko v horách. Ležel jsem. V noci, kolem třetí hodiny ranní, jsem četl Bibli. A tehdy jsem spatřil přicházející Světlo. Myslel jsem si, že někdo jde, svítilo to jako skrze díru po suku, jako baterka nebo něco takového. Bylo to pusté místo. Myslel jsem, že ke mně prostě někdo jde. Světlo bylo na podlaze; a stále větší a větší. Uslyšel jsem, jak kdosi vchází. Když vešel, byl to Člověk. Byl bosý. Vlasy mu sahaly na ramena a měl na sobě šaty. Byl jsem k smrti vystrašený.

¹⁰² On řekl: „Neboj se. Jsem poslán z Přítomnosti Pána Boha, abych ti pověděl o tvém zvláštním životě. Nepokoušej se utéct od těch věcí. To je tvoje povolání. Bůh tě bude posílat do různých míst po celém světě, aby ses modlil za nemocné. Jestliže přivedeš lidi k víře a upřímnosti, nic před tvou modlitbou neostojí.”

¹⁰³ Byl jsem vyděšen k smrti. Opravdu ano. Já jsem stál zde a On mluvil. Řekl jsem: „Pane, jsem zde právě kvůli tomu transu a podobným věcem.”

¹⁰⁴ On řekl: „Stanou se tři věci. Za prvé: podáním své ruky lidem rozpoznáš . . . Později, jestliže budeš upřímný, budeš znát tajemství jejich srdcí.”

105 Řekl jsem: „Právě o tom chci mluvit. . . Moji bratři mi řekli, že to pochází od ďábla. Jsem křesťan a nechci mít s ďáblem nic společného.”

106 On řekl: „Tak, jak bylo kdysi, je i nyní. Tehdy se přeli o to, jaké knoflíky musí nosit na svých pláštích a podobných věcech a kazatelé říkali, že Pavel a ti ostatní převrátili svět vzhůru nohama, co je to? Ale zlý duch tehdy řekl: ‚Ti lidé jsou praví Boží služebníci, totiž Pavel a ti druzí! Tím způsobem nečistý duch vydal svědectví, že oni byli pravými služebníky Božími.’”

107 Potom mi řekl: „Nepamatuješ se, co v Písmu náš Pán učil? Zaslíbil to a řekl, že se ty věci budou v poslední době opakovat.”

Pomyslel jsem si: „Co to jen může být?”

108 On řekl: „To je Duch Pána Ježíše. On je Slovem. A On zaslíbil, že se to v poslední době stane. Tak se tedy neboj.”

109 Potom jsem šel, abych pokřtil skupinu lidí v řece. Když jsem je křtil, bylo tehdy na břehu kolem pěti set lidí; uprostřed dne, kolem druhé hodiny odpoledne; bylo horké počasí; jeden nebo dva týdny nepršelo; a oni stáli na břehu řeky. Tehdy sestoupil Ohnivý Sloup, kroužil ve vzduchu a zůstal stát na místě, kde jsem stál já a ozval se Hlas, říkající: „Tak jako byl poslán Jan Křtitel, aby předešel první příchod Krista, tak tvoje poselství bude předcházet druhému příchodu Krista.”

110 Tato zpráva se ihned objevila na stránkách novin a bylo o ní psáno v Kanadě a skrze Associated Press o ní uslyšel celý svět: „Nadpřirozeně Světlo se objevilo nad baptistickým kazatelem, když křtil.” To stejné Světlo, které zde vyfotografovali, taktéž v Německu a jinde. To se stalo.

111 Můj kazatel mi řekl: „Billy, co se ti zdálo? Tos nemohl vidět. . .”

Řekl jsem: „Stály tam stovky lidí, oni jsou toho svědky.”

112 Ale oni řekli: „To je jenom momentální iluze.” Snažili se udělat to nejlepší, ten starý pan Nevěra a pan Skeptik.

113 Já jsem ale držel Slovo. Držel jsem je, neboť jsem věděl, že to bylo Boží zaslíbení. Amen. Lukáš 17tá kapitola, On zaslíbil: „Tak, jak bylo ve dnech Sodomy.” Když jsem spatřil, že se ve světě začínají dít ty stejné věci jako v minulosti, porozuměl jsem, že se cosi musí stát. Viděl jsem v Malachiáši 4, že „víra v Slovo bude navracena”, víra od které odešli. Věděl jsem, že se to musí stát a proto jsem stál věrně při Slově. Uvědomil jsem si, že Ježíš Kristus je dnes „ten stejný včera, dnes a na věky.”

Moji drazí, přší. Musím zde přerušit.

114 Ještě toto chci říci. Zavolal jsem všechny ty svědky a těž i sám jsem vydal svědectví. Mnozí z vás jsou během tohoto týdne svědky. Poselství je pravdivé. Jak bych mohl. . .

115 Doktor Dawis mi řekl: „Hochu, ty se se základní školou budeš modlit za krále a mocnáře a máš být světlem probuzení, které sestoupí na celý svět? Billy, vzpamatuj se.”

116 Ale to se stalo! On to učinil! Třicet tři let probuzení je za námi, On to učinil. Bůh to tak řekl. Já jsem Jeho svědek. On mi neřekl, kdy se to stane, ale řekl, že to On udělá! Čekal jsem, až Slovo bude tak skutečné, až do mé ruky dostanu Meč a skrze něj budu rozpoznávat myšlenky v lidských srdcích. Myslel jsem: „Jak se to všechno stane?” Čekal jsem a věřil tomu a stalo se to. Posměvač, Nevěra, Skeptik a Netrpělivý stále čekají a přihlížejí. Ale Bůh to po třiatřiceti letech potvrdil v celém světě. Kde noviny, magazíny a články o tom psaly po celém světě.

117 Vy jste soudci. Vy jste porota. Každý z poroty musí učinit rozhodnutí. Končím přelíčení. Vy jste soudci. Váš rozum je porota. A vaše skutky v budoucnu, tohoto odpoledne, když budeme na nemocné vzklá-dat ruce, budou vyjadřovat váš rozsudek. Způsob, jakým budete postupovat a myslet poté, když za vás bude modleno, svědčí o rozhodnutí, které jste udělali ve vašich srdcích, o rozhodnutí poroty vašeho rozumu. Tvoje jednání v budoucnu to přesně vyjádří.

118 Prohlašuji, že Ježíš Kristus je ten stejný včera, dnes a na věky. Oznamuji, že v Jeho Přítomnosti nic neobstojí; muži a ženami, kteří věří. Věříte? [Shromáždění říká: „Amen.”—vyd.]

Skloňme naše hlavy.

119 Pane Ježíši, nyní, jedno Slovo od Tebe učiní, že lidé uvěří. Oni zde sedí. Neměl jsem takový úmysl, Otče. Ale oni byli tak trpěliví, nyní za ně prosím. Uděláš tak na základě mého svědectví?

120 V Bibli můžeme vidět, jaké bylo svědectví nevěřících. Vidíme, že oni vždycky Slovo ztratili. Fa-rizeové, tito nábožní lidé tehdejší doby ztratili Ježíše Krista. Ale ukázalo se, že On byl Synem Božím. Oni říkali: „Sám Sebe děláš Bohem.” On byl Bůh; mluvil jako Bůh; uzdravoval jako Bůh; křísil mrtvé jako Bůh; vstoupil jako Bůh do nebe. On je Bůh. On přichází, Bůh. My tomu věříme. Uprostřed všech těžkostí, Ty stále zůstáváš Bohem. Povstanou Tvoji svědkové, Pane.

121 Dal jsem svědectví a vlastně jsem mluvil o svědectvích všech těch lidí. Mohl bych zavolat tisíce, tisíce na jednu či druhou stranu; skeptiky, nevěřící i lidi, kteří prostě nemohou příliš dlouho čekat. Ty jsi nikdy neřekl, kdy co nastane. Řekl jsi: „Na nemocné budou vzkládat ruce a jestliže tito uvěří, budou uzdraveni, lhostejno kdy. Ty jsi Abrahamovi nikdy neřekl, kdy se mu narodí dítě. Ty jsi nikdy neřekl Mojžíšovi, který den přivede lid zpět na horu Sinaj. Nikdy neřekl Noé, kdy bude pršet. Nikdy jsi jim neoznámil přesný čas, ani nám to neoznámíš.

122 Ty jsi řekl: „Kdybyste měli víru a v srdci nepochybovali, řekli byste té hoře, splnilo by se to, co jste řekli. Kdybyste měli víru!” Ty jsi řekl: „Tato znamení budou následovat ty, kteří uvěří. Na

nemocné budou vzkládat ruce a ti se uzdraví.” Pane, kladu jim to právě do klína. Na nich všechno záleží.

¹²³ Dokázal jsem jim na základě Bible, a všichni o tom víme, že Smíření bylo učiněno. On byl zraněn pro naše přestoupení. Jeho ranami jsme byli uzdraveni. Bylo to řečeno předem, aby byla zavřena ústa skeptiků a nevěřících, kteří říkají, že On nevstal z mrtvých a pokoušejí se z Něho udělat nějakého historického Boha v náboženství.

¹²⁴ Pane, modlím se za to, abys znovu mezi námi tohoto odpoledne zjevil Jeho a dokázal shromážděným, že jsi zde, Ten, Který Slovo, Ten Jehož jsme měli zde na přelíčení. Podle mne jsi ospravedlněn, Pane Bože. Obhájl jsi Sám Sebe, Pane. Zjev Sám Sebe každému muži i každé ženě, těm nuzným lidem, zde v té stáji, ve které jim ze stropu kape voda, pokoušejíce se slyšet Slovo. Otče, učiň je pro ně tak zřejmé. Ukaž, že jsi Bohem mezi námi!

¹²⁵ Ve všech dobách to bylo pro lidi divné, když byli v lodi na moři té noci a Ty jsi přišel k nim, měli za to, že je to přízrak. Nevěděli, co to je a vzkřikli. Ale Hlas jim odpověděl: „To jsem Já.”

¹²⁶ Hlas Písma Svatého dnešního odpoledne říká, že již přišla hodina, že je čas, že to, co se dělo v Sodomě a Gomoře, se znovu opakuje tak, jak to bylo předpověděno. I Ty jsi zde, ukazující královskému semeni Abrahamovu, že jsi živý, že Syn člověka se zjevuje v těchto dnech Sodomy. Nebeský Otče, učiň, aby to lidé uviděli a když budou přicházet, aby přijali Boží Slovo tak, jako Abraham. Nezávisle na tom, kdy to dítě. . .

¹²⁷ Mohli bychom pozvat na scénu Izaiáše, též Izaiáš by mohl vydat svědectví. Rekl by: „Pán ke mně mluvil: ‚Pana počne.’” Kdyby mohl nyní povstat a promluvit k nám tohoto odpoledne, nepochybně by řekl toto: „Každé mladé hebrejské děvče v dobách mého života očekávalo, že počne z Ducha Svatého; každá. Ty jsi dokázal a nechal napsat. Ty jsi mě učinil, že jsem Tvým prorokem. Slova, která jsem řekl, jsi Ty potvrdil. Moje vidění byla pravdivá. Lidé jim jedno či dvě pokolení věřili a potom vše upadlo v zapomenutí. Avšak za 800 let panna počala a dítě se narodilo. Jeho Jméno bylo ‚Rádce, Kníže Pokoje, Mocný Bůh a Věčný Otec’, osm set let později.”

¹²⁸ Ó, Pane Bože, co se děje s těmito lidmi dnes na této zemi, kteří se jmenují královským Semenem Abrahamovým? On čekal dvacet pět let, majíce naději a věříce oproti nemožnému, aby nakonec spatřil, že se zázrak stal a Ty jsi ten zázrak udělal. O co více musíme přijmout Tvoje Slovo, neboť Ty jsi tím stejným viditelným Bohem, Který se zjevil Abrahamovi a nyní se zde zjevuješ nám v lidském těle tím stejným způsobem jako Abrahamovi! Bože, učiň, aby to dnes každý viděl ke svému prospěchu. Učiň, aby pokaždé, když lidé přicházejí a jsou na

ně vloženy ruce, učiň, aby když vycházejí z této budovy, se radovali a nepochybovali, ale aby věřili tak jako Abraham a ostatní patriarchové. Ty jsi řekl, že se to stane a ono se to stane, jestliže neustanou. Učiň to ve Jménu Ježíše. Amen.

¹²⁹ Já opravdově věřím. Já věřím. Vy věříte! Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží. Věřím, že vstal z mrtvých. Věřím, že On může splnit každé zaslíbení, které dal. On může dodržet každé slovo, které kdykoli vyřkl a On to pro nás dnešního odpoledne udělá, jestliže jen budeme věřit.

¹³⁰ On nikdy neřekl: „Jděte a vykupujte lidi z invalidních vozíků a berte od nich pryč srdeční stimulatory. To On neřekl.

¹³¹ On řekl: „Vzkládejte ruce na nemocné a oni se uzdraví.” Ti, kteří uvěří.

¹³² Duch Svatý je zde svědkem Jeho obhajoby a On ví, jestli Slovu věříte nebo ne. Nepřicházíte v nejistotě. Dejte stranou tu nejistotu, chopte se naděje. Dejte stranou tu představitost a hod'te to pod vaše nohy a řekněte: „Já mám víru. Víím, že se to stane!” A něco se musí stát.

¹³³ Co myslíte, jak mi je, když zde stojím, přátelé? Co myslíte, jak mi je, když stojím před obecnstvem, před tisíci lidí a někdy před statisíci s tvrzením, že On je živý a Duch Svatý mi to řekl, Slovo, které mi On dal? Copak může Bůh něco udělat a pak se za to nepostavit? Vidíte, On řekl, že to udělá! To je Slovo. Stojím ale před lidmi, různými lidmi, skeptiky, nevěřícími, před tisíci sedícími a vidoucí Ho, zvu Ho na scému.

¹³⁴ Věříte, že On je zde? [Shromáždění: „Amen.”-vy- dav.] V pořádku.

¹³⁵ Někdo nablízku. Nemyslím z mých přátel, jestliže jste nemocní, kdokoli, přátelé. Kdo z vás, kteří sedíte vpředu, ví, že vás neznám, zvedněte ruce tímto způsobem? . . . ? . . .

¹³⁶ A je zde někdo, kdo mě zná? Nechte mne přesvědčit se, vy, kteří mne znáte. Je to pravda, bratře, že mne znáte? Pohled'te tam. Vidíte, ti všichni mě znají.

Ale zde, vy mě neznáte.

¹³⁷ Necht' všichni v té řadě, kteří mě neznají, zvednou ruce . . . Je v těch třech řádách někdo, kdo mě zná, ví, že já o něm něco víím? Necht' zvedne ruku.

¹³⁸ Znáím tě, tam vzadu? Znáím tě, bratře? Mám za to, že nerozumí tomu, co říkám, protože mě nezná. Je to pravda, že mě neznáš? Znáte mě vy, pane? Víte, že já o vás něco víím? Víte, že víím, co s vámi není v pořádku? Kdo jsi ty? On mi nerozumí, protože já jej neznám. Co jsi . . . Víš o tom, že já víím, co ti je? Nemíním to nyní duchovně, prostě jako člověk, že víím, co tě trápí. [Ten bratr říká: „Ne.”—vyd.] Zcela jistě. Jistě. Vidíte, nemohu. Vidíte, přší a ty nemůžeš rozumět.

139 Nechť nám Duch Svatý nyní pomůže. Začneme od této části hlediště. Vy zde, věříte?

140 Je tam jeden člověk, kterého skutečně neznám. On tam sedí a zvedl svoji ruku. . . On mě nezná. Víím, že mě nezná. Ale on prostě. . . zvedl ruku. Nedotkl jsem se ho, vidíte. Já. . .

141 Nechť Pán dá Svě požehnání. Kdosi se tam modlí. Věříte? Věříte Mu všichni? Věřte celým srdcem.

142 Zde je jedna žena. Dovolte mi, ať vyvolám jednu osobu, začnu mluvit; prostě mluvit. . . poddejte se Duchu Svatému. Ženo, která tam sedíš, věříš, že jsem služebník Boží? Ano, mluvím k tobě, která tam sedíš. Vidíte? V pořádku, dvě z vás pokynuly hlavou. V pořádku, budeme vás mít obě spolu. V pořádku.

143 Ženo v růžové sukni, mluvím k té paní, která takto kývá hlavou. Jestli mi Ježíš Kristus řekne o tvém problému, nebo něco o tobě, uvěříš, že jsem Jeho prorok; uvěříš, že je to On? Trpíš bolestí v kříži. Pakliže ano, zvedni ruku. Vidíte? Vidíte? Vidíte? V pořádku. Vidíte? Vidíte?

144 A nyní ta paní tam na konci. Ona to nepochopila kvůli špatnému počasí. Ty máš potíže s tlustým střevem. Nebo srdce. . . Tlusté střevo, je to na tvém tlustém střevě.

 Ta žena, která sedí vedle tebe, má potíže se srdcem.

145 Jestli je to pravda, všichni tři zvedněte svoje ruce. Já vás neznám, nic o vás nevím, vidíte.

 Věříte nyní? Měj víru. Jen to je potřeba.

146 A nyní ta žena, která zde sedí a hledí přímo na mě. Osobně tu paní neznám. Pro mě je ta paní úplně cizí osoba. Ty mě také neznáš. Sedí zde. . . hledí na mne. Trpíš, že ano? Něco tě trápí. Je to na prsu. Jestli je to pravda, zvedni, prosím, ruku.

 Nyní paní říká: „Tys viděl bouli.“ Již tu bouli nemá.

147 Souhlasí to, že již nemá bouli? Souhlasí to, že tě neznám? Věříš, že mi Bůh může říci, kdo jsi? Pomůže to někomu? Pomůže to publiku? Vidíte, ta žena zvedla svoji ruku. Zvedni ruku, že tě neznám osobně. Nechť mi Bůh pomůže. Paní Patterson. To souhlasí. Věříš?

148 Při té příležitosti, vedle vás sedí tchyně. Věříš? Chce, abychom se za ni modlili. Přijela právě za tím účelem. Věříte, že mi Bůh může říci, v čem je její problém. Má problémy s očima a ušima. Jestliže je to pravda, zvedni, prosím, ruku. V pořádku.

 On žije! On je stále Bohem.

149 Vzadu sedí žena, trpící na epilepsii. Má rovněž ženskou nemoc. Jmenuje se paní Woods. Jestliže je to pravda, ať, prosím, povstane. Vstaň, prosím, jestliže je to pravda. V životě jsem ji nikdy neviděl. Dábel tě opustil, sestro. Sláva Bohu! „Věříš-li.“ Prostě věřte.

150 Tam vzadu sedí jedna žena. Je velice slabá. Právě přišla z nemocnice. Má problémy se žaludkem. Jmenuje se Kitchens. Vstaň a věř celým srdcem, Ježíš Kristus ji uzdraví. Nikdy v životě jsem ji neviděl.

151 Je zde žena, trpící na měchýř. Věříš také celým srdcem, že tě Bůh uzdraví? Paní Whittaker, věříš celým srdcem, že tě Bůh uzdraví? Je-li to tak, že jsme se nikdy neviděli, vstaň.

152 Věříte, že je On zde? [Shromáždění jásá a říká: „Amen.“—vyd.] Co je to? To dělá svědek Boží obhajoby! Hallelujah! Ó, lidé, věřte celým srdcem. To dělá svědek Boží obhajoby.

153 Jak Ho soudíte? Věříte, že On má pravdu? Věříte, že Jeho Slovo je pravdivé? On dal zaslíbení. Celý týden jsem na toto téma kázal a dokazoval Biblií, že to On bude dělat v tomto dni. Věříte, že je to pravda? Jak jste to posoudili? Jaký je váš rozsudek? Věříte?

154 Ať ti, kteří obdrželi modlitební lístky a sedí v této části sálu, se postaví uprostřed řady tímto způsobem. Ti, kteří sedí na té straně a mají modlitební lístky, ať se postaví v této řadě tímto způsobem. Ti, kteří sedí v tamté části, ať se postaví vedle té řady.

155 Ti, kteří stojí tam a mají modlitební lístky, ať přijdou dopředu.

156 Ti, kteří sedí v tomto řadu a mají modlitební lístky, ať se postaví na tuto stranu. Ti v této řadě, ti, kteří mají modlitební lístky, ať se postaví tímto způsobem. Ti, kteří mají modlitební lístky a sedí v tamté části, ať se postaví v této řadě.

157 A nyní se na chvíli zastavme. Věnujme se chvíli této straně. Utvořte řadu. Pojdte. Já jsem. . .

158 Nyní se na chvíli ztište tam, kde jste. Zastavte se na moment.

159 Pohleďte, kolik je zde kazatelů, kteří věří, bohobojných mužů, kteří věří, že Ježíš Kristus je ten stejný včera, dnes a na věky a že poslední příkaz Ježíše Jeho Církvi byl: „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří. Na nemocné budou vzkládat ruce a ti budou uzdraveni“? Kolik z vás kazatelů v to věří? Jestliže věříte, přijďte v čase modlitby sem ke mně. Ano, aby ti, kteří budou uzdraveni viděli, že to není jenom bratr Branham; ale že také skrze vás. Stůjte zde, udělejte dvojřad, zde, kde jde tato čára. Ó. Co ještě Bůh může udělat? Já nevím nic. Hleďte na ty kazatele, kteří přicházejí, aby to dosvědčili. Pohleďte sem, kazatelé, a tímto způsobem utvořte řadu.

160 [Někdo mluví k bratru Branhamovi: „Nemohu je přimět, aby se odtud pohnuli.“—vyd.] Jú? [Nemohu je dokonce přimět, aby odtud odešli.“] V pořádku. Dobře. My je přimějeme.

161 A nyní prosím bratra Borderse, uvádějícího, aby přišel k tomu mikrofonu. Chtěl bych, aby udržel řadu v pořádku, abyste mohli vyjít tímto způsobem, přejít sem a potom se vrátit na svá místa.

Ti, kteří mě nyní slyší, zvedněte, prosím, svoji ruku.

¹⁶² Hled'te, nyní ti, kteří sedí nejdále, ať přijdou první; a přijdou sem dokola a vrátí se. A potom další. Přijďte sem ke kazatelům a po modlitbě se hned vraťte a zaujměte svoje místo. Billy vás bude řídit a řekne vám, jak se dostanete do řady a když ukončíme tuto stranu, dovolíme, aby přišli ti z druhé strany.

¹⁶³ Zvedněte ruce, zda jste mě pochopili. V pořádku. Dobře. Bratr Borders bude u mikrofonu a bude vás řídit, co musíte udělat jako další. V pořádku.

¹⁶⁴ Hled'te. Říkám to proto, poněvadž chci, abyste porozuměli jedné věci. Neznám ty bratry, snad dva nebo tři. Mohou být metodisté, baptisté, presbyteriáni. Nevím, kdo oni jsou. Nepotřebuji to říkat. Vidíte? Chci, abyste věděli, že až odejdu . . .

¹⁶⁵ Obyčejně evangelista přijde do města a dělá všechno sám, hled'te, modlí se za nemocné a dělá všechno jiné. Hled'te, mám za to, že to není správné. Chci být dalek něčeho takového.

¹⁶⁶ Chci, abyste viděli Ježíše. V tomto týdnu jsem se pokoušel, jak jsem nejlépe dovedl, ukázat vám, že On je zde. Jestliže máte víru, prostě sáhněte a dotkněte se Ho, nemusíte ani chodit do modlitební řady. Jestliže chcete být poslušni tohoto Písma, Jeho Božské Přítomnosti, pak jste se dotkli Jeho roucha. Prostě pohled'te na ty lidi, kteří zde před chvílí stáli, Bůh v nebi ví, že jsem je nikdy v životě neviděl. I kdybych hned začal, za několik minut bych zemdl. Kolik z vás ví o tom, když žena využila daru Božího, dotýkající se Ježíše, že On zeslábl? Kdo z vás ví, že ta moc, která z Něho vyšla, byla Jeho síla? A já jsem hříšník. Ale Ježíš řekl: „Větší věci budete činit, protože Já jdu k Otcí.“

¹⁶⁷ A nyní se budeme modlit. Chtěl bych, aby se ti kazatelé rovněž modlili se mnou. Já zde rovněž budu stát a vzkládat ruce na každého nemocného. A nyní, jestliže . . .

¹⁶⁸ Pamatujte! Slyšte! Slyšte to! Věřte tomu! Dokud nemáte tu víru, že „všechno je již nyní vykonáno“, nepřicházejte. To by jen mohlo zhoršit vaši situaci. To by jenom uškodilo vaší víře. Ale jestli věříte, že jste v Přítomnosti Ježíše Krista, nejen v přítomnosti Jeho služebníků. A my o tom jenom vydáváme svědectví, vzkládáním našich rukou na vás, protože věříme, že to všechno je pravda. A když na vás vzkládáme ruce, věřte a odcházejte s radostí, říkající: „Děkujeme Ti, Pane! Již se to stalo.“ Nikdy neměňte svoje mínění.

¹⁶⁹ Pamatujte. Dovolte, abych to ještě jednou uvedl. Buďte pozorní. Vaše mysl je porota. I vaše chování bude od této chvíle svědčit o vašem rozsudku. Jestli přicházíte a říkáte: „Ano, nejsem si jist“, vydáváte svědectví, jak jste Ho soudili. On je pozván k soudu skrze jednoho každého z vás. On je zde, ve vaší přítomnosti. Jeho Slovo je zde; On potvrzuje Své Slovo. On je zde; On je v přelíčení s vámi, ne v soudu se mnou. Já Mu věřím. On

je souzen vámi. A jestliže Mu věříte, jestliže jste přesvědčeni, že On je věrný Jeho Slovu. . .

¹⁷⁰ A nyní se pokusíme usměrnit modlitební řadu, která se tvoří. Počkáme, až se řada utvoří. Pojděte a vytvořte dlouhou řadu. A po modlitbě se hned vraťte tou stejnou cestou na své místo.

¹⁷¹ Jestliže jste Mu uvěřili, potom se jistě něco stane. Pamatujte, že ti kazatelé nemají žádnou moc sami ze sebe. Ve mně není žádná síla. Žádný člověk nemá moc, aby uzdravoval. Ale my máme autoritu od Boha, abychom to dělali. Nemáme moc, máme však autoritu. To je naše autorita, Slovo Boží a Přítomnost Ježíše Krista dokazuje, že On je zde. Co? Každý z vás musí být uzdraven.

¹⁷² A nyní všichni skloňme naše hlavy, když se budeme modlit. Bratr Borders tam bude stát, provázet písní a bdít nad pořádkem. Přistupujte sem, modlete se ve víře.

¹⁷³ Shromážděte se, bratři kazatelé. Vidíte, proč jsem to udělal. Když odejdu, vaše shromáždění, ti lidé, kteří byli uzdraveni, budou také u vědomí, že vy jste rovněž služebníci Boží. Bůh nemá jenom jednoho služebníka. On má tisíce služebníků, těch, kteří věří Slovu. Skloňme naše hlavy. Máte stejné právo jako já, abyste se modlili za nemocné, ať Roberts nebo kdokoli jiný.

¹⁷⁴ Nebeský Otče, opět Ti ve svém srdci děkuji, i já znám srdce, která jsou zde. Jsi ospravedlněn vložení těchto věcí do Slova, neboť jsme viděli, že to funguje a víme, že je to pravda. Víme, že Tvoje Slovo pracuje na každé osobě. Modlíme se nyní k Tobě, dávající Ti naše duše, protože víme, že jsi zde. Tys odpověděl. Vyřkl jsi nám Svoje Slovo. Jsi zde s námi.

¹⁷⁵ A nyní, Pane, pomaz nás, aby ti nuzní, nemocní lidé, sedící zde tohoto odpoledne na dešti, byli uzdraveni, každý z nich, když na ně položíme ruce a oni odejdou domů. Aby byli jako Abraham, který „nazval ty věci, které nebyly, jako by již byly“, protože Bůh dal zaslíbení. A Ty jsi Ten, Který řekl: „Na nemocné ruce vzkládati budou a oni se uzdraví.“ Ty jsi nikdy neřekl, že budou ihned uzdraveni, ale, že budou uzdraveni. A my v to věříme, Pane. Pomož v to každému věřit, Pane, když poručíme toto setkání do Tvých rukou. Ve Jménu Ježíše Krista jsme poslušni Tvých Příkázání. Amen.

¹⁷⁶ A nyní začneme řetěz modlitby. Bratře Bordersi, vezmi modlitební lístky. [Bratr Branham a kazatelé se modlí za každého v modlitební řadě—vyd.]

¹⁷⁷ [Prázdné místo na pásku—vyd.] . . . věří? [Shromáždění jásá a říká: „Amen.“] Nechť vás Pán požehná.

¹⁷⁸ Důvod, proč jsem vás uchopil za ruce, btatří kazatelé, je ten, že někteří z vás jsou též nemocní. Vyšli jste sem, abyste se modlili za jiné a nechání sami. To není správné. Věřím, že když jsme se spolu chytili za ruce, Bůh to poctil.

179 A nyní se modleme za ty, kteří-kteří nemohli přijít na toto setkání, modleme se nad těmi kapesníky.

180 Nebeský Otče, v Bibli čteme, že-že: „Když kapesníky nebo zástěry, které brali od těla svatého Pavla.” Nejsme svatým Pavlem, ale Ty jsi stále Tím stejným Ježíšem. Modlíme se, Bože, abys poslal Své blahoslavenství s těmi kapesníky a uzdravil každou z těch osob. Uzdrav je, Pane, pro Tvoji slávu. Ve Jménu Ježíše Krista se modlíme a je posíláme. Amen.

181 Chtěl bych ještě říci toto. Procházeje modlitební řadou, viděl jsem ženy a muže držící nemluvnátka, všichni promočení. Pamatujte moji bratří kazatelé, že po týdnech, počínaje touto chvílí, se přesvědčíte, že se tu děly velké věci. Oni budou uzdraveni. Řeknu, že se z nich devadesát procent uzdraví. Ano, ještě jsem dosud nikdy neviděl takový druh víry. To bylo skutečně nádherné. Vidíte, vy jste . . . Nyní prostě jedněte ve shodě s vírou, že všechno zlé je již za vámi, bez ohledu na to, co cítíte. On se nikdy nezeptal: „Cítíš to?” On řekl: „Věříš tomu? Uvěřil jsi tomu?” A my věříme. A On je uprostřed nás a Jemu vzdáváme čest a slávu, neboť On to všechno udělal.

182 Drazí křesťanští přátelé, za chvíli naše setkání skončí, proto bych vám chtěl na konec ještě říci. Jestliže vás již nepotkám na této straně Řeky, spatřím vás Tam s tím stejným Evangeliiem s toutéž Věcí. Pamatujte, že to, co jste přijali dnešního odpoledne, váš rozum byl porotou. On, rozum, tak rozhodl, vynesl rozsudek.

183 Nyní jděte a jedněte. Nezajímá mne, zda jste byli ranění mrtvicí a nemohli se hýbat; prostě věřte. On řekl: „Uzdraví se! Budou uzdraveni!” To je právě to, o čem mluvil každý ze svědků, každý dnešní svědek. Skrze celou Bibli můžeme vidět, že to, co On řekl, se stalo. Ale v torn případě: „Budou uzdraveni”, je to ve vašich rukách. A nyní, jestliže v nějakém vidění řekl: „to se stane ve vhodném čase”, tedy On určil čas. Ale v tomto případě On řekl: „Budou uzdraveni.” Věřte v to celým srdcem. Zpívejme ještě jednou.

Než se sejdem! než se sejdem! Bůh . . .
než se sejdem u nohou tam Ježíše,
než se sejdem! než se sejdem!
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas!

184 A nyní podejte nakonec ruku někomu, kdo je vedle vás, řekněte: „Nechť tě Bůh požehná, křesťanský příteli.” Neodcházejte. Zůstaňte ještě chvíli a podejte si ruce. „Nechť tě Bůh požehná, křesťanský příteli.” Nechť vás Bůh požehná. Nechť tě Bůh požehná, bratře. Nechť tě Bůh požehná, bratře. Nechť vás Bůh požehná. Nechť tě Bůh požehná, Royi.

185 Pozvedněte ruce ke Kristu a zpívejme.

Než se sejdem! (Zavřeme oči a zvedněme ruce.)
Než se sejdem!
než se sejdem u nohou tam Ježíše!

SOUDNÍ PŘELÍČENÍ CZH64-0405
(A Trial)

Toto kázání Bratra Williama Marriona Branhama bylo kázáno ve neděli odpoledne, 5. dubna 1964 v 4-H Club posluchárně v Louisville, Mississippi, U.S.A. Bylo doslovně přepsáno z magnetofonové pásky v angličtině. Tento český překlad byl vytištěn v roce 1993.

CZECH

©1993 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org